

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

Счетоводната политика на предприятието е изградена въз основа на принципите и изискванията на Закона за счетоводството, Националните счетоводни стандарти и Международните счетоводни стандарти.

Текущо счетоводно отчитане 1. Дълготрайни материални активи

Дълготрайните материални активи се признават съгласно постановките на НСС 16 - Дълготрайни материални активи и тяхната стойност при придобиване не е по-ниска от 500 лв.

Първоначалната оценка на придобитите дълготрайни материални активи се определя от цената на придобиване, която е в пряка зависимост от начина на тяхното придобиване. При изваждането им от употреба дълготрайните материални активи се отписват по балансова стойност. Възникналата печалба или загуба от този акт се признава в отчета за доходите за текущия период.

Начисляването на амортизации е в съответствие с изискванията на НСС 4 - Отчитане на амортизациите. Прилага се линеен метод, като амортизационната норма не може да надхвърля посочените в ЗКПО максимална данъчна амортизационна норма. Земите и произведенията на изкуството не се амортизират поради разбирането, че те притежават неограничен полезен икономически живот.

Последващи разходи, които водят до промяна в очакваната икономическа изгода, се включват в стойността на съответния дълготраен материален актив, а тези които са свързани с поддържане и ремонт, се отчитат като текущи разходи.

За оценка след първоначалното признаване на дълготрайните материални активи се прилага препоръчителния подход, регламентиран в НСС 16 - Дълготрайни материални активи.

2. Материални запаси

Материалните запаси се оценяват към датата на баланса по по-ниската от балансовата и нетната реализируема стойност (продажна цена в условията на обичайната дейност, намалена с очакваните разходи по продажбата). Разликата се отчита като разходи от обезценка за отчетния период. Когато в края на следващи години нетната реализируема стойност на вече обезценени материални запаси се е повишила, се отчита възстановяване на загубите от обезценка, но до размера на вече отчислените разходи.

Материалните запаси се оценяват при тяхното намаление по методите среднопретеглена цена или конкретно определена цена /себестойност/.

Себестойността на продукцията и незавършеното производство се определя от сумата на преките разходи за материали, за персонала, за амортизации и други разходи, както и от полагащите се общи променливи и постоянни производствени разходи, разпределени на база на нормалния оперативен капацитет на използваната техника.

3. Пари и парични еквиваленти

Паричните средства се отчитат по тяхната номинална стойност. В отчета за паричния поток се включват наличните парични средства, депозитите в банки, банковите оръддрфти и бързоликвидни инвестиции.

При придобиване на чуждестранна валута тя се отчита по цена на придобиване или като се приложи обменния курс на БНБ към датата на възникване на вземането или задължението. В ГФО чуждестранната валута се представя по обменния курс към последния работен ден на календарната година. Възникналите в края на годината курсови разлики се отчитат като текущи приходи/разходи.

4. Признаване на приходи и разходи

Приходите и разходите се признават в съответните отчетни периоди съгласно изискванията на приложимите счетоводни стандарти, като се осигурява тяхната съпоставимост.

5. Други счетоводно - отчетни ситуации

Всяка възникнала счетоводна ситуация ще бъде съобразявана с изискванията на съответните приложими стандарти.

6. Годишни финасови отчети

Активите и пасивите в счетоводния баланс ще се групират като текущи и нетекущи. Отчетът за доходите ще се представя с двете възможни схеми за групиране на разходите: според същността и характера на разходите и според функционалното предназначение на разходите. Отчетът за измененията в капитала ще се представя, като намерят място увеличениите и намаленията в елементите на собствения капитал. Отчетът за паричните потоци ще се изготвя на база на прекия метод.

Дата: 01.02.2008 г.

СЪСТАВИТЕЛ НА ГФО.
РЪКОВОДИТЕЛ.

Борис

